

BALKANLAR KOLEJİ

İLKOKUL EYLÜL AYI REHBERLİK BÜLTENİ

**PSİKOLOJİK DANIŞMANLIK VE
REHBERLİK BİRİMİ**

BİRİNCİ SINIF VELİLERİNE YÖNELİK TAVSİYELER

Uzun bir aile birlikteliğinin ardından önce ailesinden, sonra kazandığı edinimlerle kendisinden ayrılmayla başlayan, sadece akranlarıyla dolu olan bir ortama gidilen süreç... Okul!

Okul deyip geçmek çok acımasız olabilir. Zira çocuklarımızın yarınının ilk günü orada başlıyor.

“İlk” sevinçler...“İlk” aşklar...

“İlk” hayal kırıklıkları...“İlk” okunan kelimeler...

Ya da okunamayan “ilk” sesler... Çözülen “ilk” problemler...

İçinden çıkılamayan “ilk” arkadaşlık problemleri...

“İlk” rekabetler... Adı üstünde “İlkokul”, ilklerin başladığı yer.

Çocuklar için olduğu kadar anne ve babalar için de yeni bir deneyimin, yeni bir hayatın başlangıcıdır 1. sınıf... İlk başta kalem bile tutamazken her karalamaya “aferin” der, ilerleyen zamanda her karalamaya “kaç defa dedim öyle yapma!” der anne ve baba... Ardından öğretmenle görüşme ve dert yanmalar sürecin en can alıcı kısmıdır. **“Ahmet Bey’in kızı okumaya geçti bizimkisi hâlâ heceliyor.”** başlar akabinde, her çocuğun farklı olduğunu bile bile... Çocuk da okumak ister tabi ki ama elinde değildir. Belki biraz geç olacak, başaramayacak. Ama öğretmen diğer sesleri öğretmeye devam edecek. Anne daha çok telaşlanacak büyük olasılıkla geride kaldı çocuğum diyerek, “her çocuk özeldir” mottosunu unutarak...

Sonra ödev başlıklı telaşlar başlayacak; **“Benim çocuk ödev yapmayı istemiyor hocam!”**... Merak etmeyin ilk başta hiç kimsenin çocuğu ödev yapmak istemiyor. Ödevi bir sorumluluk, bir tekrar ve eğlence aracı haline getirene kadar tabii ki..

İşte sizlere ışık olacak 10 yaşanması muhtemel olay ve 10 öneri;

1. Her eşyaya etiket!

Çok saçma gibi görünse de özellikle birinci sınıfta defter ve kitap başta olmak üzere yapılan etkinliklerde kullanılan birçok materyal isimsiz olduğu için ya kayboluyor ya da karışabiliyor. Yetişkinler için basit bir olay gibi görünse de çocuklar bu durumları krize çevirip, etkilenebiliyor derslerde... Bu durumu minimuma indirmek için kesin çözüm özel eşyalara etiket!

2. Okula Ulaşım?

Finlandiya’ da olsaydık muhtemelen yürüyerek ya da bisikletle gitmesi dışında başka bir ulaşım absürt gelirdi. Ama burası Türkiye! Yolda yürürken ya da araç kullanırken akşam anlatacağımız onlarca entrika yaşarız. Bu yüzden 1. sınıfa başlarken, öğrencinin, servisle gitmesi sosyal gelişimi açısından önem taşır. İlk günler alışma anlamında siz götürebilirsiniz ama devamında servisle gitmesi avantajdır.

Eğer bazı durumlarda siz alacaksınız, kesinlikle söz verdiğiniz saatte okulda olun! Geciktiğiniz her saniye onun kaygısını kalıcı şekilde artıracaktır.

3.Ödevler

1.sınıfa gelen çocuklar 6-7 yıllık bir aile eğitiminden geliyorlar. Yani bir nevi sizin aynalarınız. Eğer bebekliğinden itibaren evde ve sosyal hayatta bir sorumluluk aşlamışsanız ödevlerle ilgili minimum sıkıntı yaşayacaksınız demektir. Unutmayın ödevleri yaparken mutlaka yönlendirici olun, cevabı söylemeyin. Bu, çocuğunuzun hazıra alışmasına sebep olur. Bırakın cevabı kendi bulsun.

Ödev yapmak istemediğinde nedenini sorun ve dinleyin. İlle de yapmayacağım diye inat ediyorsa, bırakın yapmasın. Okula gittiğinde yerine getirmedeği bu sorumlulukla ilgili öğretmeniyle yüzleşsin. Siz de öğretmenle iletişime geçmeyi sakın ihmal etmeyin bu arada. Unutmayın, özellikle bu sınıf düzeyinde karşılaştığınız her sorunu öğretmenle işbirliği yaparak çözebilirsiniz.

4.Sınıf Öğretmeni İletişimi

İlkokul demek sınıf öğretmeni demektir. Öğretmenle sürekli iletişimde olun. Öğretmene de her türlü olumlu ya da olumsuz durumu size anlatabileceği mesajı verin. Veli toplantılarına mutlaka katılın. Ama öğretmenle görüşmeye “çat kapı” gitmeyin, randevu alın.

Öğretmenle telefonla bilgi almak istiyorsanız (ki veliye telefon numarasını verip vermemek öğretmenin inisiyatifindedir) lütfen aradığınız saate dikkat edin. Belli bir saatten sonra gelen aramalar öğretmenleri rahatsız edebilir.

5.“Be” değil “Bbbbbbbb”

Çocuklar harfleri öğrenirken “me, ke, te” diye öğrenmiyorlar, yani o an öğrendikleri harfin önüne “e” harfi getirmiyorlar. Evde destek çalışması yaparken harflerin önüne “e” harfi koymadan okumaya ve arada konuşurken herkese öyle söylemeye alışmanız gerekecek.

6.Okumayı Öğrenmek Değil, Okuma Alışkanlığını Öğrenmek!

Yapmanız gereken tek şey kitabı evinizden ve dünyanızdan hiç eksik etmemek. O evde yaşayan çocuk, kitapların anne babasının hayatının vazgeçilmez bir parçası olduğunu fark etmeli. Bu da ancak evde küçük çaplı da olsa bir kütüphanenin bulunması ve bu kütüphanenin aktif olarak kullanılmasıyla mümkün. 1. sınıf çocuğunun okuduğu kitabı kendisinin seçmesi, sorumluluğunu aldığı kitabı okumasını daha da kolaylaştıracak, keyifli hale getirecektir.

7.Kardeş / Arkadaş Kıyaslaması!

“Bak arkadaşın Elif’ e...” diye başlayan kıyaslama cümleleri çocuğunuza zarardan başka bir şey vermeyecek. Ayrıca büyük kardeşte şu hatayı çok yaptık, bunda yapmayalım gibi kıyaslamalara girmeyin. Her çocuk özeldir!

8.Uyku ve Naz Sendromu

Taviz vermemeniz gereken konulardan birisi de uyku saati. Yatış saatini aile içinde küçük bir toplantıyla belirleyebilirsiniz. Direnç ve ağlamada da taviz yok, tıpkı ödevde olduğu gibi!

1. sınıf hem öğrenci hem de ebeveyn açısından zordur. Ama hem sizi hem de çocuğunuzu sonraki yıllarda rahat ettirecek davranışların (sorumluluk vb.) yerleşmesi için kararlılığınızı korumanız, ödün vermemeniz gerekiyor.

9.Üstün / Özel Yetenekli Öğrencilere “Sen Üstünsün” Telkini!

Kızlarınız prenses oğullarınız prens değil. Aynı muameleyi okulda da görmesi mümkün olmadığı için (öğretmen sınıfta kimseye ayrıcalık tanımamalı), bu “eşitlikçi” yaklaşım onları mutsuz edebilir. Bir de okulun ilk günü tüm aileyi toplayıp okula gitmeyin. Destek olmak adına sadece anne ve babanın bulunması yeterli.

Ayrıca Üstün zekâlı ve yetenekli tanısı konulmuş çocuklara kesinlikle bunu sürekli lanse edecek, etiket devşirici tavırlarda bulunmayın. Öyle ki zararları için ayrı bir yazı yazmak gerekebilir!

10.Evde konuşulan evde kalır mı?

Çocuğunuzun yanında öğretmenle ya da okulla ilgili ne olumlu ve güzel şeyleri ne de olumsuz ve kötü şeyleri kesinlikle konuşmayın. Bu, ya çocuğun öğretmeninden soğumasına ya da öğrenme sürecini gölgede bırakacak gereksiz öğretmen sempatisine neden olacaktır. Evde konuştuğunuz evde kalmıyor maalesef...

Tam tersi de geçerli. Bu yaş çocuklar olayları yanlış anlamaya ya da ilgi görmek, gündemde olmak adına gereksiz yalanlara çok müsaittir. Duyduklarınıza kesinlikle hemen inanmayın. Çocuklar yalan söyler, hele ki üstüne gider ilgi gösterirseniz zamanla artarak devam eder. Fevri hareket ederseniz ve durum hiç de sizin duyduğunuz gibi değilse çok mahcup olursunuz. O yüzden soğukkanlı olmakta ve durumu uygun bir dille öğretmenle paylaşmakta yarar var.

Bonus: “Bal-kan-lar ... Anne Burada Balkanlar Yazıyor”

Çocuğunuz daha birkaç sesi öğrenmiş ve heceleri birleştirmeye başlamış ise ilk zamanlar, bambaşka bir dünyaya adım atmanın heyecanıyla, gördüğü her şeyi okumaya çalışacak. Bu konuda onun en büyük yardımcısı yollarda gördüğümüz tabelalar olacak.

Olurda arabada giderken tabela falan okumaya çalışırsa, onunla birlikte okuma çalışması yapın, motive edin, es geçmeyin o anları. Okuduğu her sözcük onu hem çok sevindirecek hem de özgüvenini artıracaktır.

Bizler geçireceğimiz biraz zorlu ama bir o kadar heyecanlı bu ilk yıl için oldukça umutluyuz. Bu umutlu yılın sonunda hala birbirimize bakıp gülümseyebiliyor ve “oh be” diyebiliyorsak işbirliği içerisinde kalabilmişiz demektir.

Hiçbir problem çözümsüz değildir yeter ki doğru kişilerden doğru şekilde yardım isteyelim...

Soru ve görüşleriniz için “ zeynep.ceran@balkanlarkoleji.k12.tr “ mail adresinden ya da okul telefon numaralarımızı kullanarak bana ulaşabilirsiniz.

